

Silhuettens farväl

Vid sängkantens
barm,
en silhuett så otydlig
men ändå tydlig.

Vaknar,
kan inte röra mig,
känner en isande kyla
falla över mig,
en rädsla så stark,
vill skrika
men inte ett ord
kommer fram.

Är som förstenad,
panikångesten kryper
över mig
likt en armé av myror.

Silhuetten står kvar
lika tydlig
som
otydlig.

Vet ju vems silhuett det är,
men silhuettens kropp är ju död!

Ett
sista

FARVÄL!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Veronica Eriksson Blok med Poeter.se id #5978 innehar upphovsrätten